

rentningen af Kongerigets Kassebeholdning. (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1725 ff.)

Til denne Behandling var der fremkommet følgende Endringsforslag:

Af Udvalgets Mindretal (Oppermann):

1) Begyndelsen af Loven redigeres saaledes:

„Regjeringen bemyndiges til for Finanssaarene 1856-60 at træffe en saadan Ordning med Hensyn til Kongerigets Kassebeholdning, hvorved det under Ansvar af vedkommende særlige Minister iagttages:

a) Kongerigets Kassebeholdning forbliver indestaaende i Monarchiets Kasse, imod ...“

2) Lovens Titel bliver:

„Lov om Forrentningen af Kongerigets Kassebeholdning og om Dannelsen af et særligt Reservecfond for Kongeriget.“

Lovudkastet i dets Heelhed fattes tilligemed Endringsforslaget under Forhandling.

Oppermann: Det er ganske vist en egen Sag for et saa lidet Mindretal af et Udvalg at stille et Endringsforslag til 3die Behandling af en Sag, og navnlig kunde det her være betænkeligt efter de Ytringer, der fremkom under Sagens 2den Behandling. Jeg har imidlertid ikke taget i Betænkning alene at stille dette Forslag, deels fordi jeg ansaae det for rigtigt, at det stilles, og deels fordi jeg ikke ved at formaae andre Medlemmer til at slutte sig til det vilde paadrage mig Skin af at ville give Forslaget en større Vigtighed, end der i og for sig kunde tilkomme det. Naar man sammenligner Endringsforslaget med Udkastet, saaledes som dette blev vedtaget ved 2den Behandling her i Salen, vil man see, at det væsentlig vedrører Begyndelsen deraf. Der tales nemlig i det vedtagne Udkast kun om „Kongerigets særlige Andeel af Totalkassebeholdning“,

hvorimod der i det foreliggende Endringsforslag tales om „Kongerigets Kassebeholdning.“ Dernæst gaaer Udkastet ud paa, at Kongerigets særlige Andeel i Totalkassebeholdningen skal forblive indestaaende i samme, o: i Totalkassebeholdningen, hvorimod Kongerigets Kassebeholdning efter Endringsforslaget skal blive indestaaende i Monarchiets Kasse. Endelig nævnes i Udkastet Ansvar for vedkommende særlige Minister paa det Sted, hvor der tales om at træffe en vis Ordning, hvorimod Ansvar for i Endringsforslaget specielt er henført til Overholdelsen af den trufne Ordning. Mit Haab om at see dette Endringsforslag vedtaget beroer væsentlig derpaa, at jeg ikke skjønner rettere, end at det er fuldkommen overensstemmende med den høitagede Indenrigsministers Anskuelse af denne Sag. Disse Anskuelse har han med en Ærlighed og Aabenhed, som jeg troer, vi Alle her i Salen i høi Grad maae paaafjønne, udtalt deels ligeoverfor Finansudvalget og deels ligeoverfor Thinget. Det var imidlertid tænkeligt, at denne min Utagelse kunde beroe paa en Misforstaaelse; thi der har jo, som den ærede Minister yttrede sidst, fundet saa mange Misforstaaelser Sted i denne Sag, og det er tildeels disse, ogsaa under selve Forhandlingerne fremkomne Misforstaaelser, der for mig have været en Bevæggrund til at stille Endringsforslaget. Naar den ærede Minister sidst yttrede, at disse Misforstaaelser vilde døe bort af sig selv, ligesom de vare opstaaede af sig selv, og tillige, at de langsomt vilde døe hen, ligesom de vare langsomt opstaaede, saa kan jeg være fuldkommen enig med ham i, at det vil medtage nogen Tid, inden de døe hen, men derimod ikke i, at de ere opstaaede af sig selv. Jeg troer, at blandt Andre har ogsaa den nærværende Regjering havt sin Andeel i, at disse Misforstaaelser ere opstaaede, og jeg skal som saadanne Anledninger tillade mig, hvad der ogsaa staaer i Forbindelse med den foreliggende Sag, at henlede Opmærksomheden paa, at i Loven af 7de April 1855, om Fordeling af Kassebeholdningen, stges der i dens § 2, „at Resten af den i Kongerigets Kasser til den angivne Tid tilstedeværende Sum, 3,378,344 Rd. 18 $\frac{1}{4}$ Sk., føres foreløbigen i Statsregnskabet som